

ζει νὰ γνωρίζωμεν τὸ θέλημά Του καὶ μᾶς συνε-
τίζει νὰ τὸ ἐφαρμόζωμεν. Κατόπιν ὁ μὲν διάκο-
νος φορεῖ τὸ ὄράριον, ὁ δὲ ἱερεὺς καὶ ἀρχιερεὺς
τὸ ἐπιτραχήλιον ἢ περιτραχήλιον ἅτινα εἶναι
σχεδὸν τὸ ἴδιον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ μὲν ἐ-
πιτραχήλιον εἶναι ραμένον καὶ κρέματα ἐκ τοῦ
τραχήλου, τὸ δὲ ὄράριον δὲν εἶναι ραμένον καὶ
ρίπτεται ἐπὶ τῶν ὤμων χιαστὶ καὶ ἄλλοτε μόν-
ον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἡ λέξις ὄράριον ἢ
ὄραριον κατ' ἄλλους φαίνεται ὅτι παράγεται ἐκ
τοῦ λατινικοῦ os or s τὸ ὁποῖον σημαίνει στόμα
ἴσως ἐκ τοῦ ὅτι ἐσπόνγιζον τὸ στόμα τῶν κοινω-
γούντων. Ἄλλοι παράγουν αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐπίσης
λατινικοῦ orare ὅπερ σημαίνει προσεύχεσθαι,
καθ' ὅτι τοῦτο κραιῶν ὁ διάκονος κατὰ τὰς σπου-
δαιότερας ἰδίως τῆς λειτουργίας στιγμάς, ὑπεν-
θυμίζει εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ συντόμως καὶ ἐν κα-
τανύξει προσεύχεσθαι διὰ τῶν λέξεων «Πρόσ-
χωμεν». «Σοφία», «τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνωμεν» «ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δε-
ηθώμεν» «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φό-
βου...» κ.λ.π. Ἄλλοι τέλος τὸ παράγουν ἐκ τοῦ
ὄρα, καθ' ὅτι ὑπενθυμίζει τὴν ὥραν τῆς ἰδαι-
τέρας καὶ θερμωτέρας προσευχῆς. — Εἶναι δὲ τὸ
σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας τῶν διακόνων, ὡς π. χ.
καὶ οἱ ὑπασπισταὶ εἰς τὸν στρατὸν κρημοῦν ἐπὶ
τοῦ ὤμου δύο κόρδονια, ὡς διακριτικὸν γνώρι-
σμα τῆς ὑπηρεσίας των.

† Μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΨΥΧΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΘΕΟΛΟΓΟΙ

— Πόθεν ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ἔμπνευσις

Διὰ τοῦτο πᾶς θεολόγος καὶ δὴ ὁ κληρικὸς
τοιοῦτος ὁ μὴ τὸ βραδύτερον ἀπαξ τῆς ἐβδο-
μάδος τακτικῶς μεταλαμβάνων τῆς οὐρανοῦ
τροφῆς τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ
δὲν δύναται νὰ ἔχη ἐνθουσιασμὸν πίστεως καὶ
ζήλου. Διότι ἡ ἁμαρτία ἐμφωλεύει ἐν αὐτῷ,
τῷ ἀδυνατίζει τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς του, σκοτί-
ζει τὸν νοῦν καὶ χαλαρῶνει τὴν θέλησιν. Διὰ
τοῦτο πάντοτε ἐκ ψυχολογικῶν παρατηρήσεων
ἔχομεν σχηματίζει τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ὁ θεο-
λόγος ὁ μὴ προσερχόμενος εἰς τὸ Μυστήριον
τῆς θείας Κοινωνίας τὸ βραδύτερον ἀπαξ τῆς
ἐβδομάδος δὲν εἶναι κατ' οὐσίαν ἄξιος τῆς
προσηγορίας ταύτης. Διότι δὲν θὰ εἶναι ὁ ἐν
πᾶσι τηρητὴς τοῦ ἠθικοῦ νόμου. Καθ' ὅσον
δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγῃ λόγια καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ
ῥητὰ καὶ περικολὰς τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ
κανόνας ἱερῶν Συνόδων. Αὐτὰ χωρὶς τὸ ἦθος
τοῦ ἐν παντὶ ἀληθεύειν, τοῦ ἐν παντὶ δίκαιον
εἶναι νοῦ «μηδενὶ μηδὲν ὀφείλειν ἢ τὸ ἀγαπᾶν»,
οὐ μόνον αὐτά, ἐὰν ἔχη, ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσ-

σαν τῶν ἀγγέλων ἐὰν λαλῇ, ἄνευ τοῦ ἦθους
τούτου οὐδεμίαν σημασίαν καὶ ἀξίαν ἔχουσι,
διότι κατὰ τὸν θεόπνευστον ἀδελφόθεον, «**ὅστις
ὄλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί,
γένεγον πάντων ἐνοχος**». Ὁ πειρασμὸς μολύ-
νει τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα, ὅταν τὰ εὔρη
ἀφρούρητα. Ἡ φρούρησις εἶναι ἡ θεία λατρεία
καὶ ἡ θεία Κοινωνία διὰ τὸν κληρικὸν πρῶτον
καὶ διὰ τὸν λαϊκὸν θεολόγον ἐπίσης. Διότι καὶ
οὗτος κληρικὸς εἶναι. Ἡ σωτηρία τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ λαοῦ ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως εἶναι
κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν οἱ θεολόγοι
διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί. Ἐὰν ἔνδεια συν-
τηρήσεως καὶ ἐπιθυμία ἀμοιβῆς εἶναι τὸ αἷτιον
τῆς ἀμελείας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν λαόν, ἅς
τοὺς ἀμείψῃ ἡ Πολιτεία ἐπιπροσθέτουσα εἰς
τὴν διδομένην ἀμοιβήν, ἅς τοὺς ἀμείψῃ καὶ ἡ
Ἐκκλησία. Ἀλλὰ φοβοῦμαι ἢ μᾶλλον ἀδι-
στάκτως φρονῶ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ δὲν κάμνει τὸν
τῆς πίστεως ζηλωτὴν διδάσκαλον. Διὰ τοῦτο
πάντες δύνανται νὰ διδάσκωσι καὶ τὸν λαόν
κατόπιν ῥητῆς διατάξεως ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ
νόμῳ τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἐποπτεύηται
ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου. Οὕτω δὲ καὶ θὰ ἀσκῶνται
ὡς μέλλοντες ἐφημέριοι. Διότι οἱ ἐφημέριοι οἱ
ἔγγαμοι ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν θεολόγων τού-
των θὰ προσλαμβάνωνται ἐν τῇ ὑπὸ πάντων
προσδοκωμένῃ θρησκευτικῇ καὶ ἠθικοκοινωνι-
κῇ εὐτυχεῖ περιστάσει τῆς τακτοποιήσεως τῶν
οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων. Θεο-
λόγος κληρικὸς μὴ κηρύττων ἐπ' Ἐκκλησίας
τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὸν λαόν εἶναι τερατῶδες
βδελυκτὸν φαινόμενον ὑλιστοῦ ὑποκρινομένου
εὐσέβειαν. (Ἀκολουθεῖ)

Κοσμολογικαὶ μελέται.

Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΤΟΙΣ ΑΥΤΟΥ

Η ΣΕΛΗΝΗ

Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀναλογιῶν τούτων
προκύπτει αὐτόδηλον. Ἐὰν ἡ μεταξὺ πλανη-
τῶν καὶ γῆς ὁμοιότης εἶνε τόσοσ στενή, ἐὰν
καὶ οἱ ἀστέρες ἐκεῖνοι διατελοῦν ὑφ' ἅς καὶ ἡ
γῆ συνθήκας, ἐὰν καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουν ἔτη καὶ
μῆνες καὶ ἡμέραι καὶ νύκτες καὶ χειμῶν καὶ
θέρους καὶ ἀτμόσφαιρα καὶ νέφη καὶ βροχαὶ
καὶ συστήματα ξηρᾶς καὶ συστήματα (δὲν εἶνε
ἀπίθανον) θαλάσσης καὶ πᾶσαι τέλος πάντων
αἱ συνθήκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐδῶ κάτω συντη-
ρεῖται καὶ προάγεται ἡ ζωὴ, πῶς εἶναι δυνα-
τὸν νὰ εἶνε οἱ ὄγκοι ἐκεῖνοι τὰ ἐνδιατήματα